

Φατξέα, Παρμ. Ρωγρ.

τ. 2 σ. 294-295

Ζάκυνθος α'

18αι.

:" Ζάκυνθος η' ὠραιστάτη νησος... ὕδσκεται εἰς τὴν ἐ-
ν-τικήν ἀριστοκρατίαν, καί' ἔχει δρόνον ἀρχιερσικοπικόν τῷ
Κεραθηνίᾳ. Ὅτ' οὗτος εἶναι, εὐτυχισμένος κ' ἔχων σολύ πλη-
θος σταφυλῆς, ὅσον κοινῶς λέγεται σταφίδα, εἰς τὴν σποσίαν
θὸς γίνεται τὸ μεγαλύνειν ἐμφορῶν τῷ ἐντοπίῳ. Κάνει ἀ-
κόμη εἰς ἔλασον πόλιν, τὸ σποσίαν μετατρέσται εἰς τὴν Βενετιαν.
... Εὐγαίνε κατράμι, τὸ σποσίον συνάξαν οἱ ἐντόπιοι δά-
πραγματεῖαν... Λέγανσι, πῶς τὰ ἀριθμοῦνται περί' οὖν τῶν
20, ἢ καὶ 25 χιλιάδων κατοίκων τῆς νήσου, τοῦ σποσίας δουκὲς εἰ-
ναι τῶν ἀρχόντων τῆς Βενετίας μετ' ἡγεμονικὴν ἐξουσίαν!"
Ἐκ Ζακύνθου ὑπῆρχε τῷ 18^ῳ αἰ. μοναστήριον τῷ Πατί-

γυν, κοινῶς Σάντα Μαρία λεγόμενα.

— Ἡ νουθεσία αὐτῆς ἑκάστου ἀποστολῆς ἐν τῷ
 ὀνόματι.